

ע"פ 5407/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5407/16

כבוד השופט מ' מזוז
פלוני

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר אשר הוטל בביהמ"ש
לנוער בבית המשפט המחוזי בת"פ 44866-08-15 ביום
26.6.2016 (ע"י כב' השופט א' אליקים)

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשע"ו (14.7.2016)

בשם המערער: עו"ד רומן קלוגרמן; עו"ד אורית בר

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר אשר הוטל על המערער בבית המשפט המחוזי לנוער בחיפה (כב' השופט א' אליקים) בת"פ 21290-08-11, עד להכרעה בערעור שהוגש לבית משפט זה.

2. ביום 29.11.2015 הורשע המערער בביצוע עבירות שוד בנסיבות מחמירות ודרישת נכס באיומים, על יסוד הודאתו בעובדותיו של כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום ביצוע

עמוד 1

העבירות אחד מחבריו של המערער סיפר לו כי הטלפון שלו נשבר, ובתגובה הצהיר המערער בפניו כי "יארנן" לו טלפון. באותו לילה נסעו המערער והחבר ברכב, יחד עם חבר נוסף, והמערער הנחה את החבר שנהג היכן לעצור. במקום העצירה נכחו צעיר וצעירה כבני 18 (להלן: המתלונן והמתלוננת) והמערער יצא מן האוטו כשהוא מצויד במוט עץ. המערער התקדם לעבר המתלוננת כשהוא אוחז במוט בתנועה מאיימת, ודרש ממנה כי תיתן לו את הטלפון הנייד שלה. היא נבהלה ונמלטה לכיוונו של המתלונן, ואז התקדם המערער לעבר המתלונן, היכה אותו בפניו באמצעות המוט וחטף ממנו את אחד משני הטלפונים הניידים שהיו בידיו. אחד משני חבריו של המערער השליך על המתלונן אבן וחטף ממנו את הטלפון השני. לאחר מכן, השלושה ברחו מן המקום.

3. בגזר דין מיום 26.6.2016 השית בית המשפט המחוזי בחיפה על המערער 16 חודשי מאסר בפועל (בניכוי תקופת מעצרו), 4 חודשי מאסר על תנאי באם יורשע בעבירת אלימות או רכוש שהיא עוון, 8 חודשי מאסר על תנאי באם יורשע בעבירת אלימות או רכוש שהיא פשע, ותשלום פיצויים למתלוננים בסך 7,000 ש"ח למתלונן ו- 3,500 ש"ח למתלוננת. בית המשפט הורה כי המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 10.7.2016.

4. ביום 6.7.2016 הגיש המערער ערעור על גזר הדין ולצדו בקשה לעכב את ביצועו עד להכרעה בערעור, היא הבקשה שלפני. באותו יום הורתי על עיכוב תחילת ריצוי עונש המאסר עד להחלטה בבקשה.

5. בבקשה טוען המערער כי סיכויי ערעורו גבוהים, וזאת בשל הפער בין המלצת שירות המבחן בעניינו לבין העונש שהוטל עליו, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות. המערער מדגיש כי הוא נעדר עבר פלילי וכי עקב המעשים מושא הרשעתו זו שהה במשך כעשרה חודשים בתנאים מגבילים, כאשר לאורך תקופה זו לא הפר את תנאי מעצר הבית והקפיד להתייצב לדיונים. עוד הוא טוען שכבגיר צעיר, בן 18.5 כיום, אשר צפוי לרצות את מאסרו בכלא בגירים, המאסר עלול לחשוף אותו לנזק בלתי הפיך, וכי בנסיבות כאלו יש לעכב את ביצוע עונשו.

6. בתגובתה פורטת המדינה את טעמי התנגדותה לבקשתו של המערער, ובראש ובראשונה טוענת כי סיכויי הערעור שהוגש הינם נמוכים. המשיבה טוענת כי בהתחשב במעשים החמורים שבהם הורשע המערער, אשר בוצעו בחבורה ובאלימות וכשהוא הגורם הדומיננטי בהם, העונש שנגזר עליו אינו חמור כלל, וזאת אף בהתחשב בכך שהיה קטין בעת ביצוע העבירות. המשיבה מזכירה כי המערער אמנם היה קטין בזמן הרלוונטי, אך היה קטין על סף בגירות (בן 17 ו- 8 חודשים), ומציינת כי מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו עולה כי הניסיונות לשקמו כשלו, וכי למעשה ההמלצה שלא להטיל עליו עונש מאסר בפועל לא נבעה מטעמי שיקום אלא מחשש לחשיפתו לדפוסים עברייניים. המשיבה מציינת עוד כי בית משפט קמא לקח בחשבון את הנסיבות המקלות המתקיימות בעניינו של המערער. לבסוף, המשיבה מתייחסת אל תקופת המאסר שהושתה על המערער כ"תקופה לא קצרה" אשר תחילת ריצויה באופן מיידי לא תסכל את הערעור עליה, וטוענת לאינטרס הציבורי שבריצוי מיידי זה, במיוחד לנוכח אופי העבירות בהן הורשע המערער.

7. בדיון לפני חזר בא כוח המערער על טיעוניו בבקשה תוך דגש על המלצת שירות המבחן ועל השלכות כליאתו של המערער כבגיר-צעיר. גם באת כוח המדינה חזרה על נימוקי התנגדותה שבכתב תוך דגש על חומרת העבירות ועל כך שהמערער היה היוזם והדומיננטי באירועים. כן הודגש כי התסקיר בעניינו של המערער לא היה חיובי.

דיון והכרעה

עמוד 2

8. לאחר בחינת טענות הצדדים, לא מצאתי כי מתקיימת בעניינו של המערער עילה המצדיקה את עיכוב ביצוע עונשו.

9. כידוע, נקודת המוצא בבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש שהוטל הינה כי קיים אינטרס ציבורי בריצוי עונש מאסר שהוטל מיד עם מתן גזר הדין, מבלי להמתין לבירור הערעור. לצד זאת, על בית המשפט ליתן משקל לאינטרסים ולזכויות של המערער, בעיקר אל מול החשש ל"סיכול" הערעור. לשם כך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, את עברו הפלילי של הנאשם, את משך תקופת המאסר, מתוך דגש על טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, וכן נסיבות אישיות מיוחדות, ככל שישנן (ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016)).

10. בענייננו, המערער הורשע על-פי הודאתו וערעורו מופנה אך נגד גזר הדין. מבלי לקבוע מסמרות, לא נראה כי סיכויי הערעור הם מן הגבוהים, גם בהתחשב בתסקיר שירות המבחן. בית משפט קמא הקל בעונשו של המערער יחסית לענישה הנהוגה בעבירות ממין זה, תוך שצוין במפורש כי לא מיצה את הדין עם המערער בהתחשב בנסיבותיו האישיות, בהן גילו (היותו קטין על סף הבגירות) והיותו נעדר עבר פלילי. ומכל מקום, ההסתברות להפחתה בעונשו של המערער בערעור באופן העלול לסכל את הערעור, היא רחוקה.

11. סוף דבר: הבקשה נדחת. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 31.7.2016 בבימ"ר קישון עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ו (14.7.2016).

ש ו פ ט